



دانشگاه سمنان

تنظیم شرایط محلی

آسایش حرارتی

مدرس: دکتر سعید مقیمی

مفاهیم آسایش حرارتی در معماری

آسایش حرارتی به حالتی از رضایت ذهنی اشاره دارد که در آن فرد از شرایط حرارتی محیط خود راضی است . این مفهوم ترکیبی از عوامل فیزیولوژیکی، روان شناختی و محیطی است و نشان دهنده تعادل بین نیازهای گرمایی بدن انسان و شرایط محیطی می باشد.

از دیدگاه معماری، آسایش حرارتی به معنای ایجاد شرایطی است که افراد در فضاهای داخلی ساختمان، بدون احساس گرما یا سرما، به طور طبیعی راحت باشند.



تعادل گرمایی بدن

تولید گرما

بدن انسان به طور طبیعی گرما تولید می کند که باید به تعادل برسد.

عوامل محیطی

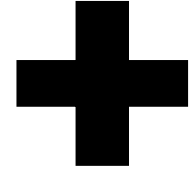
دما، رطوبت، سرعت هوا و تابش حرارتی بر تعادل گرمایی تأثیر می گذارند.

عوامل فردی

نوع پوشش، فعالیت فیزیکی و وضعیت سلامت نیز در این تعادل نقش دارند.



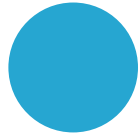
تعادل حرارتی در بدن انسان



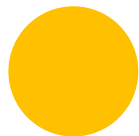
تبخیر



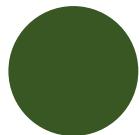
تابش



تشعشع



هدایت و جریان



تابش



تشعشع



هدایت و جریان



پارامترهای محیطی مؤثر بر آسایش حرارتی



دمای هوا

تأثیر مستقیم بر احساس گرما یا سرما دارد.



رطوبت نسبی

میزان بخار آب در هوا که بر تعریق و تبخیر بدن اثر می‌گذارد.



سرعت جریان هوا

جابه‌جایی هوا که موجب تسریع در تبادل گرمایی بدن و محیط می‌شود.



دمای تابشی

دمای سطوح اطراف که به صورت تابشی بر بدن تأثیر می‌گذارند.



عوامل فردی مؤثر بر آسایش حرارتی

فعالیت متابولیک

میزان انرژی تولیدشده توسط بدن که وابسته به سطح فعالیت فیزیکی است.

پوشش لباس

ضخامت و جنس لباس که بر عایق حرارتی بدن تأثیر می‌گذارد.

ویژگی‌های فیزیولوژیکی

شامل سن، جنسیت و وضعیت سلامتی که بر احساس حرارتی تأثیر می‌گذارد.

Fluoring Thermal Comfort



تعامل انسان و محیط

آسایش حرارتی نتیجه تعامل پیچیده بین عوامل محیطی و ویژگی‌های فردی است. به‌عنوان مثال، در یک اتاق با دمای بالا، فرد با پوشیدن لباس سبک یا استفاده از تهویه هوا می‌تواند احساس راحتی کند.

1

شرایط محیطی

دما، رطوبت، جریان هوا

2

واکنش فردی

تغییر لباس، تنظیم فعالیت

3

تعدیل محیط

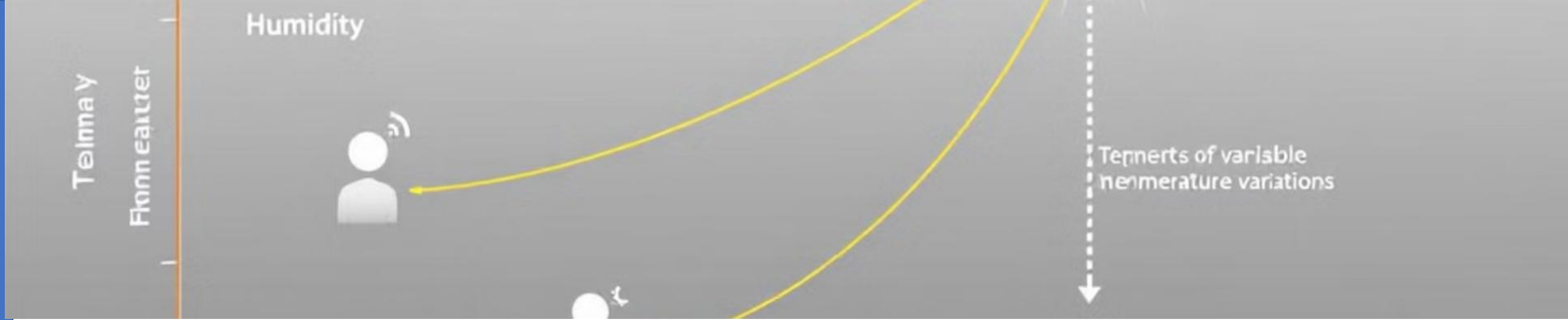
استفاده از تهویه، سایبان

4

آسایش حرارتی

احساس رضایت از شرایط





محدوده آسایش حرارتی

محدوده آسایش حرارتی، شرایطی است که اکثر افراد در آن احساس راحتی می‌کنند. این محدوده بسته به فرهنگ، شرایط اقلیمی و ترجیحات فردی متفاوت است.

تنوع فرهنگی

ترجیحات حرارتی در فرهنگ‌های مختلف متفاوت است.

سازگاری اقلیمی

افراد با شرایط اقلیمی محل زندگی خود سازگار می‌شوند.

تفاوت‌های فردی

هر فرد ممکن است محدوده آسایش متفاوتی داشته باشد.



شاخص‌های آسایش حرارتی

1

دمای مؤثر (ET)

شاخصی ترکیبی که تأثیر دما، رطوبت نسبی و سرعت جریان هوا را نشان می‌دهد.

2

شاخص PMV

پیش‌بینی احساس حرارتی افراد بر اساس تعادل گرمایی بدن انسان.

3

شاخص PPD

درصد افرادی که احتمالاً از شرایط حرارتی ناراضی هستند.

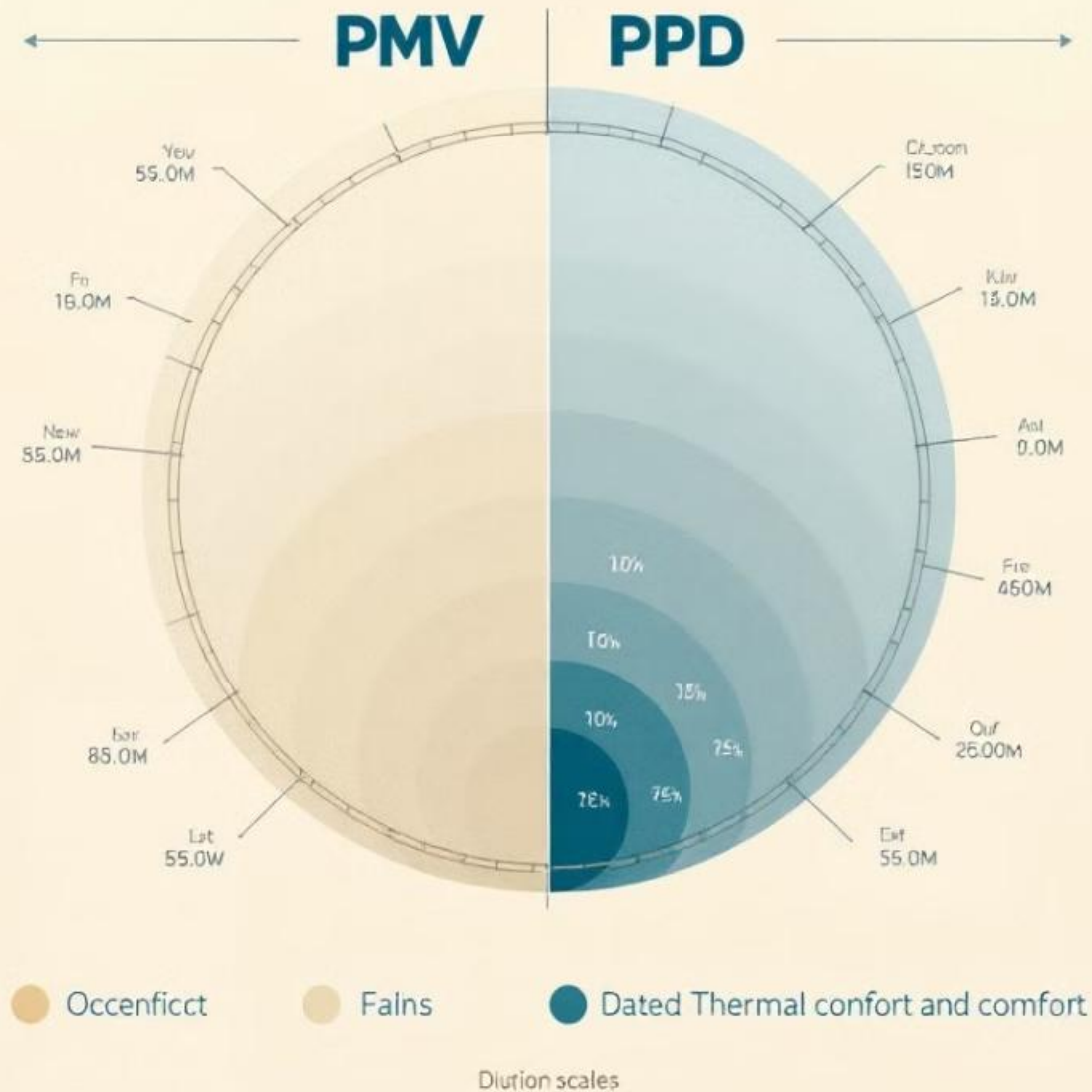
4

دمای تابشی میانگین (MRT)

میانگین دمای سطح‌های اطراف که به صورت تابشی بر بدن تأثیر می‌گذارند.



Thermant's Comfort Diagram



شاخص‌های PMV و PPD در آسایش حرارتی

شاخص‌های PMV و PPD ابزارهای رایج برای ارزیابی آسایش حرارتی هستند که در استانداردهای بین‌المللی مانند **ASHRAE 55** و **ISO 7730** مورد استفاده قرار می‌گیرند. این شاخص‌ها به معماران و طراحان کمک می‌کنند تا محیط‌هایی با شرایط حرارتی مطلوب برای کاربران طراحی کنند.



شاخص PMV (Predicted Mean Vote)

تعریف PMV

PMV یک مقدار عددی است که احساس حرارتی افراد را در یک محیط خاص پیش‌بینی می‌کند. این شاخص بر اساس تعادل حرارتی بدن انسان تعریف شده و مقیاسی از -3 تا +3 دارد.

مقیاس PMV

از -3 (احساس خیلی سرد) تا +3 (احساس خیلی گرم)، با 0 به عنوان احساس خنثی یا آسایش حرارتی.

کاربرد در معماری

به معماران کمک می‌کند تا محیط‌هایی طراحی کنند که شرایط حرارتی مطلوب را برای بیشترین تعداد ممکن از کاربران فراهم آورند.



شاخص (Percentage of People Dissatisfied) PPD

تعریف PPD

PPD نشان دهنده درصد افرادی است که احتمالاً از شرایط حرارتی محیط ناراضی هستند. این شاخص به PMV مرتبط است و هرچه مقدار PMV به صفر نزدیک تر باشد، PPD کاهش می یابد.

ارتباط با PMV

در شرایط ایده آل آسایش حرارتی (PMV) برابر صفر (معمولاً 5 درصد افراد ناراضی هستند). این مقدار به دلیل تفاوت های فردی غیرقابل اجتناب است.



رابطه PMV و PPD

شاخص PMV برای پیش‌بینی میانگین احساس حرارتی یک گروه طراحی شده است، در حالی که PPD تأثیر اختلافات فردی را نشان می‌دهد. نمودار ارتباط PMV و PPD معمولاً شکلی شبیه منحنی U دارد که در PMV نزدیک به صفر، PPD به حداقل می‌رسد.

1

PMV نزدیک به صفر

شرایط آسایش حرارتی بهینه

2

PPD در حداقل

کمترین درصد نارضایتی

3

تعادل بهینه

بهترین شرایط برای اکثر افراد



کاربرد در معماری و طراحی ساختمان



طراحی بهینه

استفاده از PMV و PPD برای ایجاد محیط‌های آسایش محور



مصرف انرژی

بهینه‌سازی مصرف انرژی در ساختمان‌ها



رضایت کاربران

افزایش رضایت کاربران از شرایط محیطی

این دو شاخص برای طراحی ساختمان‌هایی با مصرف انرژی بهینه و ایجاد محیط‌های آسایش محور اهمیت بالایی دارند.

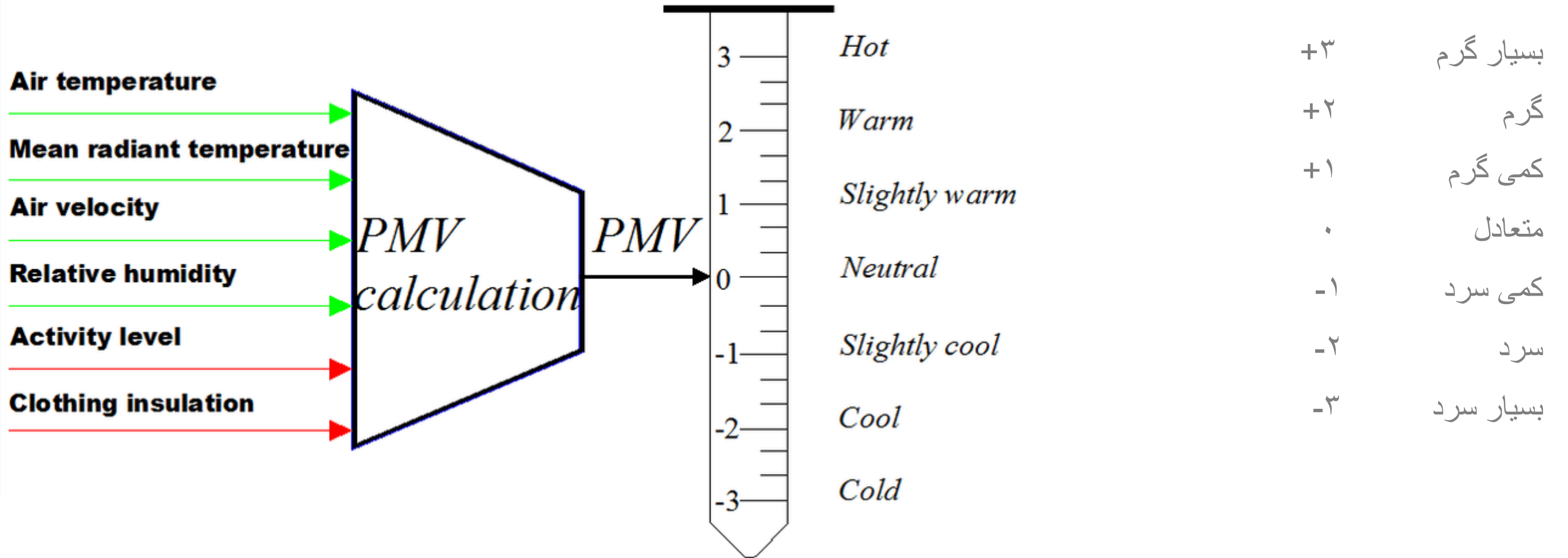


تخمین میانگین آرای افراد نسبت به شرایط گرمایی محیط PMV



به منظور سنجش احساس حرارتی، هفت درجه متفاوتی که بوسیله فنگر مورد

استفاده قرار گرفته است ارائه میشود:



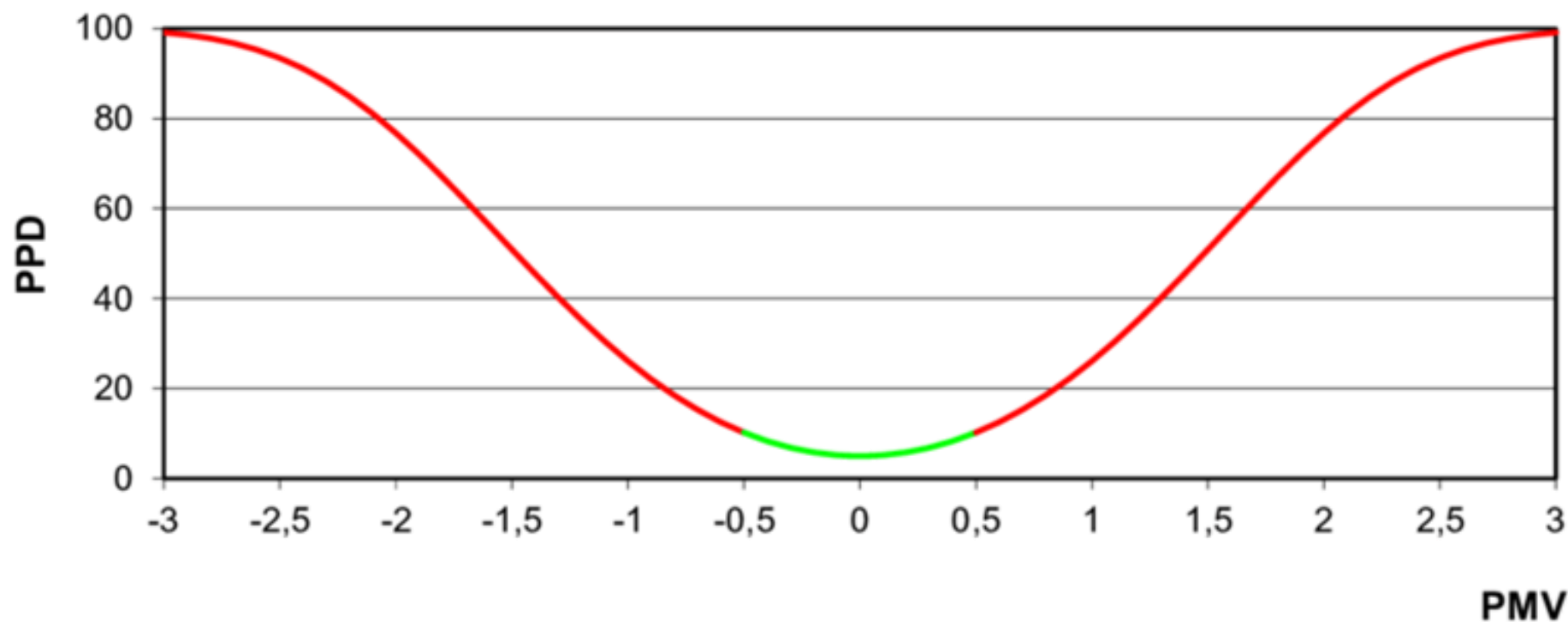
تخمین درصد نارضایتی PPD



محدوده آسایش به محدوده ای گفته می شود که در آن حداقل ۸۰٪ افراد احساس آسایش حرارتی بنمایند. بنابر اطلاعات متکی بر آزمایشات تجربی، هیچگاه تحت شرایط یکسان نمی توان ۱۰۰٪ رضایت افراد را جلب نمود.

PPD یک شاخص مستقل نیست و مقدار آن از روی PMV قابل محاسبه است. برای تخمین درصد PPD از منحنی شکل زیر که یک منحنی متقارن به نقطه صفر است، استفاده می شود.

یعنی در بهترین شرایط آسایش از نظر ۹۵٪ افراد، هنوز ۵٪ احساس نارضایتی می نمایند. هنگامی که مقدار PMV به +۱ یا -۱ می رسد، مقدار PPD برابر ۲۷٪ بوده و برای اعداد ± 2 ، مقدار PPD به ۷۷٪ می رسد.



اهمیت PMV و PPD در طراحی پایدار



با استفاده از شاخص‌های PMV و PPD، معماران و مهندسان می‌توانند ساختمان‌هایی طراحی کنند که نه تنها از نظر انرژی کارآمد هستند، بلکه محیطی راحت و مطلوب برای ساکنان فراهم می‌کنند.



کاربرد آسایش حرارتی در معماری



معماران با بهره‌گیری از این اصول می‌توانند فضاهایی ایجاد کنند که علاوه بر کاهش مصرف انرژی، تجربه‌ای دلپذیر و راحت برای کاربران فراهم آورند.



نتیجه‌گیری: آسایش حرارتی در معماری

تحقق آسایش حرارتی در معماری نیازمند ترکیب علم و هنر طراحی است. با درک عمیق مفاهیم آسایش حرارتی و به‌کارگیری راهکارهای عملی، معماران می‌توانند فضاهایی خلق کنند که نه تنها از نظر انرژی کارآمد هستند، بلکه محیطی مطلوب و راحت برای ساکنان فراهم می‌آورند.



راهکارهای معماری برای دستیابی به آسایش حرارتی

طراحی محیط‌های داخلی که آسایش حرارتی را برای ساکنان فراهم کند، نیازمند بهره‌گیری از اصول علمی و خلاقیت در معماری است. این ارائه به بررسی مهم‌ترین راهکارهای معماری برای دستیابی به آسایش حرارتی می‌پردازد.



طراحی اقلیمی

تحلیل اقلیم

شناخت دقیق شرایط اقلیمی منطقه مانند دما، رطوبت، بادهای غالب و تابش خورشید و طراحی بر اساس آن.

جهت‌گیری مناسب ساختمان

جهت‌گیری بهینه برای کاهش تابش خورشیدی در تابستان و بهره‌گیری از آن در زمستان.



استفاده از مصالح مناسب



مصالح با جرم حرارتی بالا

موادی مانند بتن یا آجر که گرما را در طول روز ذخیره کرده و در شب به آرامی آزاد می‌کنند.



عایق‌های حرارتی

استفاده از عایق‌ها در دیوارها، سقف و کف برای کاهش تبادل حرارتی بین داخل و خارج ساختمان.



مصالح بازتاب‌دهنده

پوشش‌هایی با قابلیت بازتاب تابش خورشیدی برای کاهش جذب گرما.





کنترل تابش خورشیدی



سایه بان ها و سایه اندازها

استفاده از سایه بان های خارجی، درختان، یا طراحی تراس برای کاهش ورود نور مستقیم خورشید به داخل.



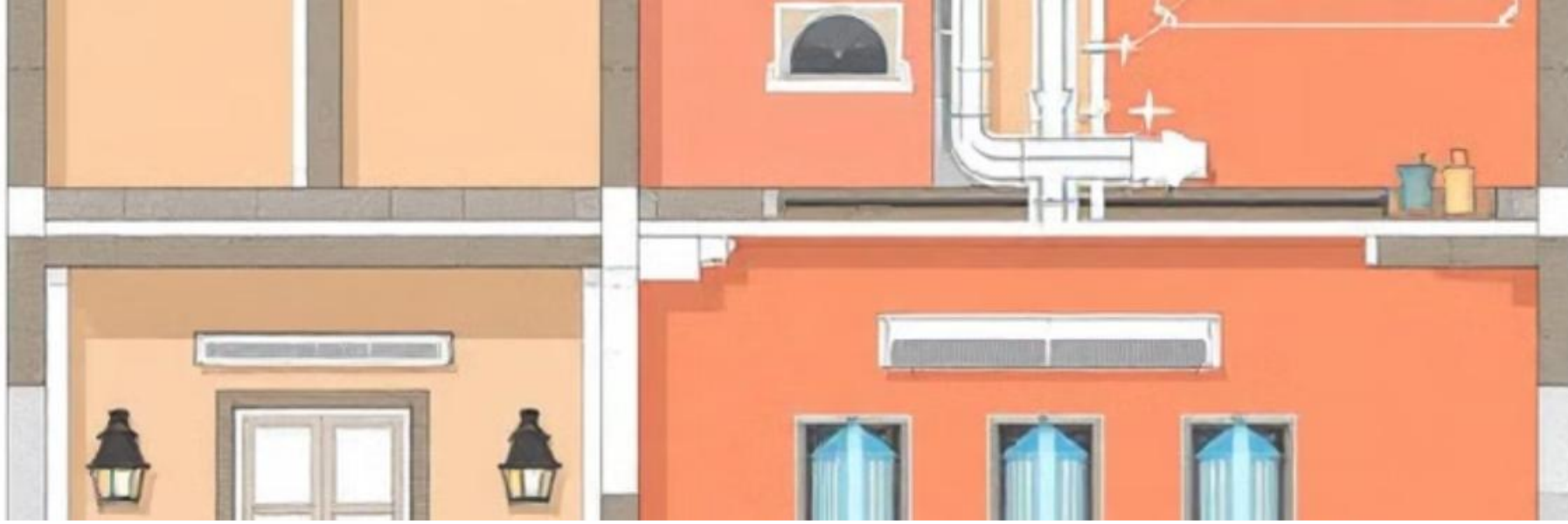
شیشه های دوجداره

کاهش انتقال حرارت از طریق پنجره ها و جلوگیری از اتلاف انرژی.



پنجره های با پوشش خاص

شیشه هایی که نور طبیعی را عبور داده ولی گرمای خورشید را منعکس می کنند.



تهویه طبیعی

1

طراحی تهویه متقاطع

ایجاد مسیرهای مناسب برای عبور جریان هوا از یک طرف ساختمان به طرف دیگر.

2

پنجره‌های قابل تنظیم

استفاده از پنجره‌ها و دریچه‌هایی که به راحتی باز و بسته می‌شوند تا جریان هوا کنترل شود.

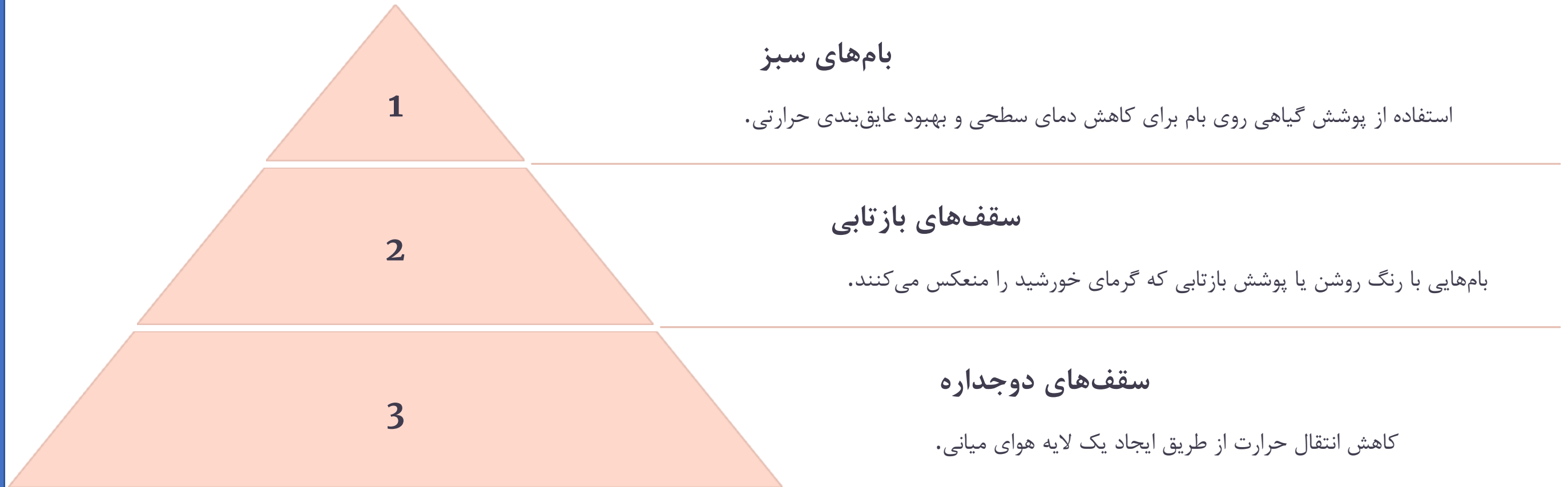
3

استفاده از بادگیرها

در مناطق گرم و خشک برای خنک‌سازی طبیعی فضای داخلی.



طراحی سقف و بام





به کارگیری عناصر طبیعی و فناوری‌های نوین

عناصر طبیعی

استفاده از آب‌نما و پوشش گیاهی برای کاهش دمای محیط و تأمین سایه.

انعطاف‌پذیری فضاها

ایجاد فضاهای چندمنظوره و قابل تنظیم بر اساس نیاز فصلی یا کاربری.

فناوری‌های نوین

استفاده از سیستم‌های هوشمند، شیشه‌های الکتروکرومیک و سیستم‌های تهویه مطبوع مدرن.



نتیجه گیری

معماران با به کارگیری این راهکارها می توانند محیط‌های داخلی بهینه‌ای طراحی کنند که علاوه بر تأمین آسایش حرارتی، مصرف انرژی را کاهش داده و کیفیت زندگی ساکنان را بهبود بخشند.

ترکیب هوشمندانه الگوهای معماری سنتی با فناوری‌های نوین، همراه با توجه به کنترل رطوبت و استفاده از مصالح مناسب، می‌تواند به ایجاد فضاهایی پایدار و راحت منجر شود.